

واکنش محمد باقر نوبخت در خصوص یکسان سازی حقوق بازنشستگان کشوری، لشکری و تامین اجتماعی متوسط سرانه حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی باید ۸/۸ میلیون تومان می شد

نیاز اقتصاد ایران

تصادف

همزمان با آغاز ایام الله ده فجر و در آستانه چهل و دومین سالروز پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی

حضور رهبر معظم انقلاب در مرقد حضرت امام (ره) و گلزار شهدا

یادداشت - ۱

زخم ناسور معیشت بازنشستگان

اقای نوبخت اخیرا اظهار نظرهایی در خصوص بحث متناسب سازی حقوق بازنشستگان و ضرورت پاسخگویی به مطالبات این قشر مطرح کرده اند که به نظرم می رسد ضروری است مورد توجه مسوولان

علی دهقان کیا

تصمیم ساز در کمیسیون تلفیق و سایر نمایندگان نیز قرار بگیرد. در شرایط فعلی موضوع روز بازنشستگان، موضوع متناسب سازی و در واقع تبعیضی است که میان بازنشستگان کشوری و بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی به وجود آمده است. همان طور که حتما مستحضرد تا پایان سال ۹۸ در یافتی شافلین کشوری حداقل ۵۰ درصد افزایش پیدا کرد. بعد از این مرحله اعلام شده که قرار است دریافتی بازنشستگان کشوری نیز متناسب سازی شود. در واقع بازنشستگان کشوری هم از ۵۰ درصد افزایش دریافتی ها استفاده کردند و هم اینکه در ادامه از ۱۰ هزار میلیارد تومانی اضافه تخصیص داده شده توسط سازمان برنامه و بودجه بهره بردند. این موارد و تخصیص ها باعث شد تا عقب ماندگی و گپ زیادی میان دریافتی بازنشستگان تامین اجتماعی و سایر بازنشستگان ایجاد شود. این تفاوت های عیان، باعث ناراحتی بازنشستگان شد و فشار زیادی را روی کانون های بازنشستگی و البته نهادهای تصمیم ساز ایجاد کرد تا این مطالبات را به گوش مسوولان برسانند. طی هفته های اخیر بارها مسوولان کانون های بازنشستگان جلساتی را با آقای نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه برگزار کردند تا مشکلات این بخش حل و فصل شود. آقای نوبخت هم نظر مثبتی برای بهبود معیشت بازنشستگان دارند. در واقع ایده آقای نوبخت این است که کانون فرمولی را تدارک ببیند تا مبتنی بر آن بخشی از این عقب ماندگی بازنشستگان تامین اجتماعی جبران شود. این در حالی است که ایده افزایش ۵۰ درصدی حقوق بازنشستگان کشوری بعد از افزایش حقوق ۵۰ درصدی شافلین ایجاد شده، در حالی که افزایش حقوق شافلین بخش تامین اجتماعی یک بار در سال و با اعداد و ارقام بسیار پایین تر توسط شورای عالی کار (حتی پایین تر از نرخ تورم جامعه) انجام می شود. بر این اساس کانون بازنشستگان جلساتی را با آقایان قالیباف و نادران برگزار کرده تا مطالبات را به گوش مجلسیان نیز برسانند. اما نظر می رسد که توجهی به این خواسته ها نشده است. حرف کلی این است که این تبعیض باید از میان برود. اگر این تبعیض از میان نرود، هیچ فرد و گروهی نمی تواند جلوی بازنشستگان برای اعتراض را بگیرد. ممکن است کانون تا حدی بتواند مردم را قانع کند اما زمانی که ما هم نتوانیم استدلال منطقی برای بازنشستگان ارائه کنیم، تبعات خطرناکی متوجه کشور خواهد شد. چرا که این گروه از بازنشستگان احساس تبعیض می کنند و تلاش خواهند کرد تا نسبت به این تبعیض ها اعتراض کنند. حرف صریح من متوجه آقایان نادران و قالیباف در مجلس است. حرف کلی این است که این تبعیض قانونی بازنشستگان سنگ اندازی می کنند. این مسوولان باید بدانند که اعتراضات بازنشستگان را کانون های بازنشستگی برنامه ریزی نمی کنند. این بازنشستگان احساس می کنند که با وجود تلاش هایی که برای اقتصاد کشور کشیده اند، امروز به مطالبات توجیه نشده اند. این موضوع عواقب خطرناکی بحسه، در بحث بازنشستگان پایین دان دان به تبعیض دلمنداری است که میان بخش های مختلف وجود دارد و باید هر چه سریع تر به این تبعیض پایان داده شود. اگر به این مطالبات توجه نشود، این موضوع عواقب خطرناکی برای کمیسیون تلفیق و مجلس و کل کشور خواهد داشت. موضوع مهم بعدی، بدهی دامنه دار دولت به سازمان تامین اجتماعی است که بر اساس قانون تا پایان برنامه ششم باید به صفر می رسد. دولت همان طور که برای حل مشکلات اقتصادی خود شرکت های سودده دولتی را واگذار می کند، می تواند تعدادی از این شرکت های سودده را نیز برای پرداخت بدهی های خود به سازمان تامین اجتماعی تخصیص دهد. بین ۲۰۰ تا ۳۵۰ هزار میلیارد تومان بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی است. اگر دولت ها به موقع این بدهی را پرداخت می کردند این منابع با سرمایه گذاری مناسب تا به امروز به بیش از یک تریلیون و ۴۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده بود و این رقم قادر بود بخشی از مشکلات تامین اجتماعی را جبران کند. این محاسبه مانع نیست، این محاسبه نهادهای مسوول و کارشناسان متخصص است. این سرمایه های بسیار بالاست که سازمان تامین اجتماعی با استفاده از آن می توانست هم حقوق بازنشستگان را متناسب با شرایط اقتصادی افزایش دهد و هم خدمات درمانی و بهداشتی مطلوب تری ارائه کند و هم سایر نیازهای مخاطبان خود را پاسخ دهد. سازمان تامین اجتماعی هم گز باری در دوش نظام سیاسی نبوده است. اما این مسوولان بوده اند که همواره دست در جیب سازمان کرده اند و کرایه ای سازمان را کاهش داده اند. بنابراین نمایندگان کمیسیون تلفیق و سایر مسوولان باید بدانند زخمی که بر بیکر معیشت بازنشستگان وارد آمده، دیگر به شکل ناسور و عمیق در آمده است. بازنشستگان احساس می کنند تبعیض عمیقی میان آنها و سایر بازنشستگان کشوری و... ایجاد شده است. زمانی که حرف آنها به گوش مسوولان نرسد یا تلاشی برای پاسخگویی به مطالبات آنها انجام نشود، طبیعی است که طیف های مختلف بازنشسته خود به میدان خواهند آمد تصادفی اعتراض خود را به گوش مسوولان برسانند. این خشم را باید مورد مراقبت و درمان قرار بگیرد و این تبعیض باید جادوی خود را به عدالت دهد.

شورای شهر تهران به افزایش ۵۰ درصدی عوارض ساختمانی رای داد

سبقت رشد عوارض ساختمانی از تورم

تعیین عوارض تردد جهت مدیریت ترافیک، کاهش تقاضای سفر و کنترل آلودگی هوا در سال ۱۳۹۹ را با ۲۵ درصد افزایش به تصویب رساندند. همچنین بر اساس

فضای سبز و نرخ عوارض پارک حاشیه ای تصویب شد. اعضای شورای اداری دویست و شصت و هشتمین جلسه علنی شورا لایحه شهردار تهران مبنی بر «اصلاحیه مصوبه

گرد راه و شهرسازی | دیروز با موافقت اعضای شورای شهر تهران، نرخ عوارض ساختمانی، نرخ عوارض تردد جهت مدیریت ترافیک، نرخ عوارض حفظ و گسترش

تولید خودروسازان نزولی شد

افت تولید خودرو در دی ۹۹

یادداشت - ۶

اثر عوارض ۵۰ درصدی ساخت بر مسکن

پارلمان شهری پایتخت دیروز به افزایش ۵۰ درصدی عوارض ساختمانی بخش مهمی از جامعه در کنار درآمدهای ثابت خود به دنبال به دست آوردن درآمدی هستند که گذران زندگی را تسهیل کند. در واقع حضور بخش مهمی از جامعه در بازارهای مختلف نشان دهنده دو موضوع مهم است. نخست آنکه با توجه به افزایش هزینه های جاری، بخش مهمی از جامعه برای گذران زندگی و برطرف کردن نیازهای جاری، نیاز به درآمدهای جدی از حقوق و درآمدهای ثابت شان دارند. از سوی دیگر با توجه به نرخ بالای تورم و سقوط ارزش ریال، بخشی از جامعه نیز نگران این هستند که ارزش پس اندازهای ریالی شان افت کند و از این رو به دنبال تبدیل پس اندازهای شان به ارزشی جز ریال هستند. در سال های گذشته ما بارها دیده ایم که وقتی شرایط یک بازار تغییر می کند و قیمت ها در آن افزایش پیدا می کنند، حجم قابل توجهی از نقدینگی سرگردان به این بازارها هجوم می آورند و همین موضوع نظم بازار را بر هم می زند. **ادامه در صفحه ۲**

یادداشت - ۵

اقتصاد کلان و ظرفیت بازار سرمایه

شرایط اقتصادی ایران در سال های گذشته به شکلی پیشرفته که امروز بخش مهمی از جامعه در کنار درآمدهای ثابت خود به دنبال به دست آوردن درآمدی هستند که گذران زندگی را تسهیل کند. در واقع حضور بخش مهمی از جامعه در بازارهای مختلف نشان دهنده دو موضوع مهم است. نخست آنکه با توجه به افزایش هزینه های جاری، بخش مهمی از جامعه برای گذران زندگی و برطرف کردن نیازهای جاری، نیاز به درآمدهای جدی از حقوق و درآمدهای ثابت شان دارند. از سوی دیگر با توجه به نرخ بالای تورم و سقوط ارزش ریال، بخشی از جامعه نیز نگران این هستند که ارزش پس اندازهای ریالی شان افت کند و از این رو به دنبال تبدیل پس اندازهای شان به ارزشی جز ریال هستند. در سال های گذشته ما بارها دیده ایم که وقتی شرایط یک بازار تغییر می کند و قیمت ها در آن افزایش پیدا می کنند، حجم قابل توجهی از نقدینگی سرگردان به این بازارها هجوم می آورند و همین موضوع نظم بازار را بر هم می زند. **ادامه در صفحه ۲**

یادداشت - ۴

نابینایی استراتژیک در خصوص کسب و کار خرد

اگر قرار باشد یک ایراد اساسی و یک مشکل بنیادین را در خصوص راهبردهای اقتصادی دولت آقای روحانی مطرح کنیم، رویکردی است که این دولت نسبت به کسب و کار کوچک و متوسط به کار گرفته و راهبردهای ضروری است که می بایست در این زمینه به کار بگیرند اما دولت هیچ محرک مالی قابل توجهی یا هیچ راهبرد اثرگذاری در خصوص بهبود شاخص های این نوع مشاغل ارائه نکرده. معتقدم محور تفکری که در کابینه ای باید در پیش بگیرد احیای کسب و کار خرد است. چرا که زیربنای هر نوع رشد پایداری از این نوع مشاغل ایجاد می شود. در همه جای دنیا گفته می شود پرور کسب و کارهای کوچک و متوسط برای خدمت به کسب و کار خرد، است در حالی که دولت یک چنین هدفی را مورد توجه قرار نداده است. در شرایطی که قرار بود دولت ها در ایران (و اساسا همه جای دنیا) به وسیله ای برای احیا و رشد مشاغل خرد بدل شوند، باید هزینه تمام شده آن از مصرف کننده دریافت شود تا بتوان آن را در حوزه ایجاد زیرساخت ها سرمایه گذاری کرد. (ایران - ۹۹/۱۱/۱۱) **ادامه در صفحه ۶**

یادداشت - ۳

گذار ناگزیر!

در روزهای اخیر شاهد مخالفت دو مقام مسوول با قیمت گذاری کالاها و خدمات بودیم. دو مقامی که به لحاظ مواضع سیاسی اگر نه مخالف یکدیگر حداقل آنکه از یک جنس نیستند. علیرضا رزم حسینی، وزیر صمت با اعلام اینکه با هر گونه قیمت گذاری دستوری مخالفم، گفت: «معتقدم که به عنوان بخش دولتی باید به دنبال سیاست گذاری، تسهیل شرایط برای تولید و جذب سرمایه گذار و این گونه کارهای حاکمیتی باشیم و دیگر کارها از قبیل قیمت گذاری، کنترل و نظارت بر بازار را به همین شکل ها، انجمن ها و بخش خصوصی توانمندمانند دیگر کشورهای توسعه یافته واگذار کنیم.» (دنیای اقتصاد - ۹۹/۱۱/۱۱) فریدون عباسی، رئیس کمیسیون انرژی مجلس نیز از جمله دلایل کمبود گاز را عدم صرفه جویی از سوی مردم و نبود مدیریت منسجم در حوزه انرژی دانست و گفت: معتقدم باید قیمت حامل های انرژی از جمله آب و برق واقعی شود، در واقع باید هزینه تمام شده آن از مصرف کننده دریافت شود تا بتوان آن را در حوزه ایجاد زیرساخت ها سرمایه گذاری کرد. (ایران - ۹۹/۱۱/۱۱) **ادامه در صفحه ۷**

یادداشت - ۲

بی اثر بودن کاهش نرخ ارز بر قیمت ها

برخی این پرسش را مطرح می کنند که چرا با کاهش نرخ ارز، قیمت کالاها کاهش نمی یابد. دلیلش این است که در اقتصاد ایران، اولاً کاهش نرخ ارز یک روند باثبات نداشته تا سیگنال های خرید و کاهش هزینه تمام شده برای مدت چند ماه ایجاد شود، دوماً بخش خصوصی و تولید تقویت نشده و ساختار اقتصاد وابسته به واردات و فروش نفت و ارز صادراتی است و همه این مسائل باعث شده که حساسیت روی ارز زیاد شود و حتی شاخص بورس با افزایش نرخ ارز بالا می رود و با کاهش نرخ ارز کاهش می یابد. این مطالب نشان می دهد که شرایط ساختاری به گونه ای نیست که با کاهش نرخ ارز برای چند ماه انتظار کاهش قیمت ها را داشته باشیم. لذا با کاهش نرخ ارز نباید انتظار داشت که قیمت ها در بازارهای دیگر هم به سرعت کاهش یابد چرا که این موضوع نیاز به زمان و به ثبات رسیدن بازار ارز دارد. کم شدن نرخ ارز از ۳۰ هزار تومان به ۲۴ هزار تومان فعلی را نمی توان کاهش نرخ ارز نامید و انتظار کاهش قیمت ها در دیگر بخش های اقتصاد کشور را داشت چرا که این موضوع زمان بر خواهد بود، اقتصاد ایران متکی به نفت است و اقتصاد مستقل تولیدی ندارد بنابراین نیروی محرکه آن دولت است که با یک اقتصاد آزاد کاملاً متفاوت است. در چنین اقتصادی که قیمت ها دستوری مطرح می شود نمی توان واژه چسبندگی قیمت را در آن به کار برد چرا که این اصطلاح علمی در اقتصادهای باز کاربرد دارد و در این جوامع فروشنده تمایلی به کاهش قیمت نشان نمی دهد. در اقتصاد آزاد این بخش خصوصی است که زمام امور را به دست می گیرد اما متأسفانه در اقتصاد دولتی ایران، بازار نمی تواند انطور که باید و شاید کار کند. در چنین اقتصادی به دلیل مداخلات داخلی انگیزه از بخش خصوصی گرفته می شود چرا که هم تناسب قیمت ها بر هم می ریزد هم اینکه قدرت برنامه ریزی و برآورد از فعالان اقتصادی گرفته می شود. در اقتصاد ایران متکی به صادرات نفت و واردات کالا هستیم یعنی هر چه بیشتر نفت بفروشیم به واردات آن نیز افزوده می شود، بنابراین زمانی که فروش نفت کم شود، میزان واردات نیز کاهش می یابد و از سوی دیگر با توجه به نبود تولید داخلی و کمبود عرضه شاهد بالا رفتن قیمت ها خواهیم بود. دولت باید فضای کسب و کار برای تولید بیشتر در داخل را فراهم کند اما متأسفانه در حال حاضر تولید ما ریشه داخلی ندارد و عمده واردات ما نیز به صورت کالاهای نیمه آماده ای وارد می شود که در اینجا به کالای نهایی تبدیل شوند نه اینکه مواد خام باشند برای تولید یک کالا. **ادامه در صفحه ۷**

یادداشت - ۱

فرشاد مومنی، استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی:

کمیسیون تلفیق کشور را در لبه پر نگاه خطرناکی قرار داد

از همه اهل در و نظر کمک خواست تا باروشنگری های بایسته خود اکثریت نمایندگان مجلس را متوجه عواقب شوم، خطرناک و فاجعه ساز این تحول چشمگیر بکنند. وی ادامه داد: این موضوع یاس و سرخوردگی جدید و بسیار خطرناک تر راجع به ماهیت جهت گیری های مجلس جدید را دیدیم می آورد و آنهایی که باوصاف انقلابی و از این قبیل مورد خطاب قرار می داند به واقع جای شگفتی است که چگونه کسانی را به کمیسیون تلفیق فرستادند که چنین اقدام خطرناکی را انجام دهند و اندازه بودجه عمومی را از ۸۴۱ هزار میلیارد تومان به ۱۱۴۳ هزار میلیارد تومان برسانند. مومنی تصریح کرد: ابتدایی ترین نکته در این زمینه این است که در چارچوب همان رویکرد حکومت کوتاه ترنگرانه، رانتی و حامی پرورانه که متأسفانه در اقتصادهای توسعه نیافته رانتی وجود دارد، نمایندگان محترم کمیسیون تلفیق خضوع و ادب به نمایندگان که باید در صحن علنی مجلس تسبیح را از همتایان خود در سازمان برنامه و بودجه و هیات وزیران ربودند و جلوه هایی از آن در افتادن در دام رویکرد چرنگهای به بودجه از خود نشان دادند. هر کارشناس منصوبی ناگزیر است با وجود همه انتقاداتی

که به جهت گیری های اتخاذ شده از هیات وزیران داشته در مقایسه با آنچه که در کمیسیون تلفیق انجام داده با قاطعیت بگوید که هزاران رحمت بردولت در مقابل آنچه کمیسیون تلفیق انجام داده است. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی خاطر نشان کردند: من در نهایت خضوع و ادب به نمایندگان که باید در صحن علنی مجلس تسبیح بگیرند گوشزد می کنم؛ در اقتصادهایی که با بحران قسمت عرضه کل روبرو هستند انبساط افراطی مالی به معنای پرتاب کردن کل فرودستان به

انتهای باتلاقی فلاکت و فقر خواهد بود و این مساله فراتر از آن چیزی است که در کشورهای صنعتی به عنوان سواستفاده از توهم پولی شهروندان در آستانه سیکل سیاسی از آن نام برده می شود. بنابراین با اطمینان عرض می کنم اگر نمایندگان مجلس در صحن علنی این اوضاع و حستانک و نابسامان را به اعتبار مصوبه کمیسیون تلفیق را اصلاح نکنند ما چشم اندازی از تورم بسیار شدیدتر از آنچه در ۳ سال اخیر با آن روبرو بودیم، خواهیم داشت. **ادامه در صفحه ۲**

